

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ 2015

A.1.

α. σχολικό βιβλίο, σελ. 77: «Οι ορεινοί απαρτίστηκαν.....των πλοιοκτητών.»

β. σχολικό βιβλίο, σελ. 46: « Η ενσωμάτωση της Θεσσαλονίκης.....ιδεολογίας στη χώρα.»

γ. σχολικό βιβλίο, σελ. 142-143 : « Η επιστροφή των προσφύγων..... και της ελληνικής κυβέρνησης.»

A.2.

α : Λάθος

β : Λάθος

γ : Σωστό

δ : Λάθος

ε : Σωστό

B.1.

α. σχολικό βιβλίο, σελ. 137 : «Μετά την υπογραφή της συνθήκης.....της ελληνικής κυβέρνησης.»

β. σχολικό βιβλίο, σελ. 140 : « Την περίοδο 1919-1921.....Αρμένιοι και Ρώσοι.»

B.2.

σχολικό βιβλίο, σελ. 46 : « Οι διαφορές του αγροτικού προβλήματος.....των Βαλκανικών πολέμων.»

Γ.1.

α. σχολικό βιβλίο, σελ. 149-150 : « Στις 24 Ιουλίου 1923Μικτή επιτροπή ανταλλαγής.»

1° Παράθεμα

- Η μαρτυρία επιβεβαιώνει την ανταλλαγή καθώς και τον όρο ότι οι ανταλλάξιμοι έχουν το δικαίωμα να μεταφέρουν την κινητή τους περιουσία.

β. σχολικό βιβλίο, σελ.151-152 : « Όταν έγινε γνωστή η υπογραφή της Σύμβασης.....του ελληνικού κράτους.»

2° και 3° Παράθεμα

- Η ανταλλαγή ήταν στις άμεσες επιδιώξεις της ελληνικής πλευράς. Η ελληνική διαπραγματευτική ομάδα με επικεφαλής τον Βενιζέλο θεωρούσε ότι η εκδίωξη των ελληνικών πληθυσμών από την Μικρά Ασία ήταν αναπόφευκτη. Κρινόταν , λοιπόν , απαραίτητο αυτή να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης ώστε να υπάρξει αμοιβαιότητα

στη μετακίνηση, δηλαδή να φύγουν και οι μουσουλμάνοι της Ελλάδας ώστε να επιτευχθεί ομοιογένεια στο πληθυσμό.

- Η ελάττωση των μειονοτήτων αποτέλεσε μέλημα της πολιτικής του Βενιζέλου ήδη από το 1914, κατά τη διάρκεια του πρώτου διωγμού, στα πλαίσια του οποίου είχε συσταθεί η Μικτή Επιτροπή, που όμως δεν λειτούργησε ποτέ.
- Ο Βενιζέλος ανέλαβε εξ ολοκλήρου την ευθύνη της ανταλλαγής, παρά τον αντίκτυπο που αυτή είχε στο πληθυσμό των προσφύγων, διαχειριζόμενος αυτήν με πλήρη ορθολογικά και ρεαλιστικά κριτήρια.

Δ.1.

σχολικό βιβλίο, σελ. 208- 209 : « Το πιο σημαντικό ήταν η διαχείρισηβαρύ κλίμα διχασμού.»

1^ο παραθεμα

- Ο Βενιζέλος εισηγείται στον πρίγκιπα τη διπλωματική μεθόδευση προς την ενωτική λύση του κρητικού ζητήματος.
- Ήταν βέβαιος ότι η παράταση του αρμοστειακού καθεστώτος δεν επέτρεπε την λήψη μέτρων ώστε να περιοριστεί ο έλεγχος και η εξάρτηση από τις Μεγάλες Δυνάμεις .
- Η Κρήτη λοιπόν έμενε έρμαιο στη βούληση των Προστάτιδων Δυνάμεων , καθυστερώντας έτσι την αυτονομία τόσο στο εσωτερικό, με την έλλειψη οργάνωσης ελληνικής πολιτοφυλακής, όσο και στο εξωτερικό.

- Στην εισήγηση του Βενιζέλου ο Γεώργιος αντέδρασε αρνητικά, και λειτουργώντας υπό την επιρροή του Βασιλιά Γεωργίου του Α' και της ελληνικής κυβέρνησης, θεωρούσε ότι η λύση στο κρητικό ζήτημα θα έρθει με τη συνεχή πίεση στο εσωτερικό. Η πίεση αυτή ουσιαστικά θα εκβίαζε την ενωτική λύση από τις προστάτιδες δυνάμεις.

2^ο παράθεμα

- Ο Γεώργιος έχοντας την αίσθηση ότι η επίλυση του Κρητικού ζητήματος αποτελεί κατ' εξοχήν υπόθεση της μοναρχίας, αναλαμβάνει να ενημερώσει τους επικεφαλής των Δυνάμεων σχετικά με το θέμα.
- Ο Βενιζέλος αντιδρά καθώς θεωρεί τις κινήσεις του πρίγκιπα πρόωρες, ενώ τονίζει ότι πριν την ένωση με την Ελλάδα η Κρήτη πρέπει να ανακηρυχθεί ανεξάρτητο πριγκιπάτο.
- Ο πρίγκιπας αδυνατεί να καταλάβει τις έννοιες της πλήρους αυτονομίας αφ' ενός και της κηδεμονίας των δυνάμεων αφ' ετέρου.
- Για τον Βενιζέλο είναι σημαντικό ο κυβερνήτης του νησιού να είναι διορισμένος από την ελληνική κυβέρνηση. Αυτό θα επιφέρει ταχύτερα τη λύση στο ζήτημα της ένωσης.
- Ο Γεώργιος από την άλλη θεωρούσε ότι λύση θα επέλθει μόνο αν το αποφασίσουν οι Δυνάμεις, γι' αυτό και δεν έπρεπε οι πολιτικοί παράγοντες του νησιού να εμπλακούν στο ζήτημα, αγνοώντας την πίεση που θα ασκούσε σ' αυτές η κινητοποίηση των ίδιων των Κρητών, που

επιθυμούσαν την αυτονομία και τον έλεγχο της τύχης
τους.